

La República. Llibre II

Llibre II

Segons Plató, cadascú ha de fer el seu propi ofici per tal de col·laborar amb els altres, és a dir, si cadascú s'especialitza en alguna cosa podrà compartir amb els altres els productes que sigui capaç de crear i els altres faran el mateix amb ell.

Els ciutadans de la república menjaran farina de civada i d'espígol per fer pans que seran servits sobre fulles, sobre jaços de verdura, teix i murta, beuran vi, coronats amb flors, cantant alabances als déus.

Tindran un número de fills proporcionat a l'estat de la seva fortuna, per evitar les incomoditats de la pobresa i la guerra.

Els aliments més convenients seran: sal, olives, formatge, cebes i altres llegums que produeix la terra, i com a postres: figues, pèsols, faves i baies de murta.

A l'hora de parlar sobre el naixement de la república, Plató considera que el territori s'ha de fer més gran a través de la guerra, per tant, s'ha d'escollir aquells qui seran soldats, perquè els ciutadans només es poden dedicar a un ofici, aquesta és la base de l'Estat, que es fonamenta en aquest concepte de justícia. El soldat ha de tenir certes característiques per tal d'exercir aquest paper a la república: ha de tenir un sentit fi per descobrir l'enemic, activitat per perseguir-lo i força per lluitar-hi després d'haver-lo atrapat i també empena per combatre'l violentament; per tant, l'ànima del soldat ha de tenir tendència a la còlera. També ha de tenir una ànima filosòfica que l'empenyi al coneixement com a quelcom positiu. El guerrer o soldat, doncs, pertanyeria a la raça o classe de plata, però això ho anomena més endavant.

L'educació ideal per a Plató, consistiria en formar el cos a través de la gimnàstica i l'ànima a través de la música, essent la música la primera, ja que dins d'aquest àmbit està el del discurs, ensenyant primer als nens els contes escollits entre els que ja existien al món clàssic per tal de conduir-los al coneixement i la veritat. Per això, també s'han d'eliminar alguns tipus de relats, perquè serien difícils de comprendre pels nens o bé perquè no entendrien el seu vertader simbolisme i els interpretarien malament.

La primera llei de la república és: *Déu no és l'autor de totes les coses, sinó només de les bones*. Déu és perfecte, per tant, només pot canviar per si mateix i no per raons alienes a Ell. Si Déu és perfecte, qualsevol canvi seria negatiu, per això Déu no prendrà cap forma que no sigui la pròpia, no voldrà enganyar-nos prenent una imatge que no sigui la seva perquè detesta la mentida.

La segona llei és: *Es prohibeix parlar i escriure, respecte els déus, com si fossin encantadors de diverses formes i intentessin enganyar-nos amb els seus discursos i accions*. Als joves se'ls hi vol inspirar el respecte als déus, fins a fer-los semblants a ell tenint en compte la debilitat humana.